

Ranní klub

datum: 10. ledna 2018

téma: Školství na Jesenicku

Hosté:

1. Dominik Liberda, nový ředitel ZŠ Jeseník.
  2. Zdeněk Bílek, Ředitel ZŠ Jeseník, pobočka Fučíkova - Zřízení MŠ při speciální škole
  3. Zdeňka Blišťanová, 1. místostarostka - Svazkové školy
  4. Kateřina Macháčková, lesní školka Chaloupka v lese
  5. Jolana Janišová, výživová poradkyně - Vzdělávací program pro učitele a vedoucí jídelen
-

1. Dominik Liberda - nový ředitel ZŠ Jeseník

Na začátek se p. Liberda představil.

Byla mu vyslovena důvěra jako novému řediteli ZŠ Jeseník, zároveň je sám absolventem jesenické základní školy. Několik let působil ve vzdělávání v Brně. Je učitelem matematiky a tělovýchovy, ředitelem projektu EduArt (<http://eduarti.cz/>).

Jeho cílem je pomáhat přinášet nové podněty do školství, obohatit neformální prostor a spolupracovat s dalšími školami, třeba i vytvořit hráče, který by pomohl se síťováním škol.

Na výběrovém řízení prezentoval několik klíčových bodů:

- Image školy
- Vnitřní kultura
- Školní budovy
- Alternativní přístupy
- Vtahování rodičů

Příspěvek:

Moje prezentace je zatím v obecné rovině. Mám základní teze. Mám témata, v nichž by se měla škola rozvíjet, ale přístup, ta daná konkrétní podoba (finální vize) toho, jak to bude vypadat, vznikne ve spolupráci se zaměstnanci školy.

- Vnímání jesenické školy ze strany veřejnosti možná není pozitivní, ale dějí se tam skvělé věci, je tam bohatý kapitál (personální, technický), tkví v tom velký potenciál. Dělalji se skvělé věci, které je potřeba lépe komunikovat. Jedna z oblastí je tedy image školy. To, jak je škola vnímána veřejností.
- Dále by se do výchovného vzdělávacího procesu měli více vtáhnout rodiče. Škola jim k tomu musí dát prostor. Nabídnout formu komunikace, ve které ten prostor budou mít a v níž budou uplatňováni jako partneři ve vzdělávání.
- Funguje například Facebook školy, ale musí fungovat i další kanály.
- Škola může trpět tím, že je rozdělená. Tedy jde o vnitřní kulturu školy, která je ochuzena o výměnu kontaktu mezi žáky 1. a 2. stupně. Existuje sice školní parlament, ale mohl by se dál rozvíjet a budovat vnitřní kulturu školy, která se pak musí projevit i navenek.

- Dále má škola velké kapacity, tři budovy, a nejsem si jistý, jestli jsou plně využívány tak, jak by mohly být využívány.
- Vedle toho vidím situaci, kdy se lidé vracející do Jeseníku z velkých měst a zajímají se o vzdělávání a výchovu. Velkým tématem je, zda jesenická škola dokáže nabídnout něco nového, alternativní přístupy, v dlouhodobé vizi i celkově inovativní způsob výuky, který má teď velkou naději na úspěch.

Jsou to témata, na něž budu hledat odpovědi se zaměstnanci školy.

Dotazy a komentáře

Zdeňka Blišťanová – Tím, co Dominik říkal, že by chtěl pro školu a kam by chtěl školu vést, bylo to, co mi souznělo. Zároveň byl vybrán všemi členy komise. Je to těžká pozice, možná to, že v základním školství nepůsobil, je velká výhoda. Má jiný náhled, neškatulkuje. My jako zřizovatel budeme školu podporovat, v porovnání s ostatními školami na Jesenicku ji podporujeme nadstandardně. Škola je důležitá, musí umět dát prostor všem žákům a všem rodičům.

Vladislava Fačevicová – Chtěla bych se zeptat DL, zda ve své vizi počítá i s rozvojem v oblasti volného času, zájmových činností?

DL: Vnímám, že je rozvinutá dobrá spolupráce s organizací DUHA, a to, co je dobré, pojďme dál rozvíjet, s ohledem na to, co jsem říkal o vnitřní kultuře školy. Ať už rodiče nebo žáci, pedagogové – ti všichni by měli budovat kulturu, a to se dělá tím, že společně vytváří nějaké hodnoty, akce. Škola by tyto skupiny měla spojovat, tvořit formy akcí, aktivit, a to je to, co by mohlo na škole růst a vzniknout.

Lubomíra Macháčková: Kroužků v Jeseníku a okolí je tolik, tehdy v kultuře jsem se to snažila propojovat - školu, školky, DUHU. Teď nevím, jak to jde. Pan ředitel jako divadelník by mohl s p. Fačevicovou rozjet divadlo. Dřív se vedl divadelní kroužek. Budu ráda, když se to tady zase rozjede. Bavím se konkrétně o divadle, jinak si myslím, že si nikdo nemůže stěžovat, že by jejich děti neměly dostatečnou nabídku kroužků.

Kristýna Havlíková: Za školu mohu říci, že jsme vedli kroužky, potom jsme nemohli, teď už zase vedeme. Máme je pěkné, pestré, i ve škole mohou děti chodit k nám do zájmových útvarů. Tam, kde jsme to nepokryli my, spolupracujeme s DUHOU. Zatím jsou na to finance. Chuť lidí je, ale jsou potřeba finance a není tam podpora.

Milada Podolská – Mám otázku na EduArt, zda bude projekt pokračovat?

DL: Určitě pokračovat bude. Tím, že jsem dostal funkci ředitele, neskončila jeho mise. Budeme řešit, zda zůstanu ve vedení, jestli jsou funkce slučitelné. Zatím pojedeme v tom, co jsme rozjeli a uvidíme, zda bude síla a finance na další rozvíjení. Podali jsme dotace. Chceme udržet stávající tři kroužky, příměstský tábor a případně další akce přidat v průběhu roku.

Alena Trunečková – Přeji hodně štěstí do toho, aby se navázal vztah s celým učitelským sborem, a vítám to, že by se škola víc otevřela. Zájmových útvarů je na počet dětí hodně, je možnost výběru, nejsou jednostranné, rodiče nemusí platit tolik, jako v soukromých školách. V potaz se musí brát, že

jsou tu i ZUŠ Jeseník a další soukromé umělecké školy, které žákům věnují péči a mají perfektní výsledky.

Dotaz – Co se týká vzdělávání, jakým způsobem budete diferencovat různé skupiny dětí, například nadprůměrně inteligentní, talentované. Bohužel pro některé nemáme možnost vzdělávání. Měli bychom si je pěstovat a věnovat jim pozornost...

DL: To je důležité téma. Dobrá strategie by mohla být, a možná už funguje, výměna zkušeností kvalitních pedagogů a lidí, kteří jsou na různých školách a mají zkušenosti s tím, že pracovali s nadanými. S ohledem na vizi, strategický plán by měl řešit i další vzdělávání pracovníků. Pokud by jes. škola měla být majákem vzdělávání a přímo na škole se mohli dít vzdělávací aktivity, bylo by zároveň dobré, aby byl Jeseník centrem vzdělávání pedagogů.

Leona Steigerová (ZŠ Česká Ves) – Již existují skupiny, které se věnují nadaným dětem, a my jsme schopni a ochotni zkušenosti sdílet. Víme, jak to funguje, máme učitele, kteří pracují s nadanými dětmi. Je to oblast, co se rozvíjí.

Lukáš Morávek (Montessori) – Před třemi lety se dal dohromady spolek, společenství rodičů, kteří mají zájem na vzdělávání pomocí inovativních metod. Funguje jako prostředník, subjekt, na kterého se mohou obracet rodiče z celého kraje. Nejsme tady jen pro Vápennou, ale je to iniciativa s celoregionálním smyslem.

Věra Ingrová (Montessori) – Montessori projekt může nabídnout spolupráci, podle mě amatéři si konkurují a profesionálové spolupracují a hledají společné cesty. Ústy ředitele Kubíčka, naše vize, kterou jsme rozjeli před dvěma lety, pokračuje, a to že by tady vznikli alternativní třídy, pro nás není ohrožující. Naopak stále hledáme inspiraci, zkušenosti a spolupráci.

p. Fačevicová – Ráda bych se zeptala na osobní vztah pana Liberdy k inovativním metodám.

DL: Velmi jsme se tím zabývali při vzniku k EduArtu. Potkali jsme se s různými lidmi, kteří inklinovali k různým směrům. To, co jsme si řekli je, že E. nebude vyloženě preferovat styl, ale vygeneruje pár zásad, které jsou klíčové. Ty jsme popsali a jsou to v podstatě jednoduché věci – je to o tom, že se snažíme o:

- individuální rozvoj,
- vztah s žákem
- inspirativní osobnost pedagoga a vychovatele, který se musí rozvíjet a musí být příkladem, osobností za kterou děti jdou
- hodnoty ve výchově, jejichž garantem by měl být pedagog.

Je to několik bodů, které se dají v různých směrech najít. Co si myslím pro jesenickou školu, Jeseník je malým regionem, ne město jako Brno, kde by měl být čistý Waldorf, Montessori. Mohla by se udělat fúze směrů a vytvořit nový, něco co by akcentovalo naše zásady, náš bohatý přírodní kraj. Na to by se mohlo spolupracovat s Montessori a dalšími aktivními subjekty – vytvoří se jedinečný model.

Jan Hanulík (ZUŠ Jeseník) – učitel v domácím vzdělávání – Je tady obrovský hlad ze strany rodičů po nějakém novém přístupu ke vzdělání, asi proto funguje třída Montessori ve Vápenné. ZŠ Jeseník by mohla přijmout program, který je založený na principech, kde se akceptuje víc rozvíjení kompetencí,

než rozvoj znalostí, řada těch vzdělávacích programů již existuje, můžeme je nazývat jako alternativní směry. Jak se říkalo o možnosti originálu v jesenické škole, takové školy už taky existují, že si vezmou něco ze vzdělávacího programu něco z alternativního. Nicméně bojím se, že se to může trochu rozložit a zaleží asi na osobě ředitele, jak to dokáže udržet. Pro mě je zajímavý program Začít spolu, má to poměrně širokou podporu, servis v podobě kurzu, jsou tam prvky Montessori....

DL: Existují příklady dobré praxe, výměny zkušeností, výměny zaměstnanců. Tímhle stylem bychom mohli ve spolupráci se spolky získávat originální podobu. Můžeme tak najít něco, co bude ideální pro jesenickou školu.

Jolana Janišová – Počítáte s podporou pohybových aktivit?

DL: Jsem tělocvikář a sám jsem měl problém ve škole vydržet sedět. Pokud budou možnosti, tak to podpořím. Studoval jsem půl roku v Norsku, to, co považuju za skvělý styl, je to, že se děti učí venku. A tím, že tady máme takový kraj, to bude jedna z věcí, o které mi půjde.

Trunečková: Tyto alternativní metody nejsou nové. Jeseník byl v tomto směru pružný, ředitelé jezdili na další vzdělání, do Šlapanic, kde bylo nejkvalitnější. Absolvovali jsme semináře Walsdorfu a Montessori. Za sebe musím říct, že tato akce nemohla být provedena, protože ministerstvo požaduje personální, materiální a finanční zabezpečení. Tato možnost tady nebyla, radili se o tom ředitelé všech škol, jak to udělat, aby děti mohly pokračovat v dalším vzdělávání, neboť montessori končilo v 6. ročníku a děti měly problém přejít do zcela jiného vzdělání. Žádnou školu neobhajují, vidím pozitiva a negativa na obou stranách. Metodiku můžeme uplatňovat v jakékoliv škole od začátku. Nikomu se meze nekladou. Ten rozdíl, kteří rodiče požadovali, to už dnes vůbec není. Sledujete statistiky MŠMT, vloni bylo povoleno 21 nových malých škol. Proč? Zpřísnila se kritéria pro vznik škol, alternativní vzdělávání znamená pouze 2 % v naší republice. Montessoriho pedagogika obnáší 30 škol v republice. Dvě v Olomouci a jednu ve Vápenné. Jak se zajistí profesionální personální zabezpečení na této malé škole? Je to otázka do diskuze celkově. MŠMT řeklo, že po roce 2019 nebude tyto školy podporovat, zvláště tehdy, jestli dojde k úbytku na školách státních. Samozřejmě, všichni to chceme zlepšit, ale máme zodpovědnost za to, co tady máme. V alternativních přístupech jsou vynikající metody, ale praktická stránka, je věcí diskuze. Tu možnost tu rodiče mají, pokud za to chtějí platit, ať to platí, ve Walsdorfské škole platí 20 tisíc za jeden ročník vzdělávání. Uvědomte si toto a výsledky školy. Byla bych ráda, pokud po někom vyžadují takové peníze, aby to bylo kvalitní vzdělání.

ZB: Pokud by ředitelé chtěli alternativu, tak to jde. Já jsem tvrdila, že pokud by měla být v Jeseníku alternativní, mělo by to být na velké škole, nicméně vzala to Vápenná. Byl tady zájem vytvořit Waldorfskou třídu. Vedení města jí určilo podmínky a povinnosti, oni to splnili, a přesto zastupitelé řekli ne, ačkoliv řada z nich školství nerozuměla. Určitě ředitel, který chce mít inovativní prostředky, tak na to má. Dlouho jsme se bavili o možnostech, nemusí to být alternativní proudy, ale jen prvky. Někomu sedí ta metoda někomu jiná. Podporujeme různorodost, ať si mohou vybrat podle potřeby. Každé dítě je nachystáno na něco jiného, takže tu alternativu vidím v tom, aby toho učitel věděl co nejvíce a byl schopný to uplatnit.

Kateřina Macháčková – Nový ministr řekl, že nebyly uznané soukromé školy, že to byla chyba, že v tom byl vlastní zájem a bylo to tak, že se ministerstvo bojí, že vezmou žáky normálním školám,

v čemž je hlavní problém. Nový ministr školství řekl, že nevidí důvod, proč by se tyto školy neměly stát uznanými.

Iva Peitlová, vedoucí odboru školství MěÚ Jeseník - Vytváříme místní akční plán vzdělávání, kde jsou zapojeny všechny školy v okrese, snažíme se všechny pedagogy uspokojovat. Můžeme zařídit návštěvy Montessori, návštěvy Hejného metody v České Vsi. V případě, že pedagogové projeví zájem, mohou se účastnit konference Hejného v Brně. Můžete se podívat na náš portál. Uvidíte všechny akce, které se chystají pro pedagogy, pro rodiče. Můžete zasáhnout i vy a napsat, o co byste měli zájem. Je to tady a teď je ideální čas k další změně.

---

2. Zdeněk Bílek, Ředitel ZŠ Jeseník, pobočka Fučíkova - Zřízení MŠ při speciální škole

- Jen bych na začátku řekl, že ať děláme, co děláme, cejch zvláštní školy nám zůstává, i když v souvislosti s legislativními změnami se změnil jednak název, tak jsme prošli jistou transformací. Máme děti s lehkým, středně těžkým a těžkým postižením, děti s ADHD, autismem, SPU, vadami řeči.
- Celkově vzděláváme asi 100 dětí s lehkým postižením a bez mentálního postižení. Padesát je bez postižení. Takoví, kteří permanentně selhávali v základním školství, a proto rodiče vyhledali možnost a pomoc, jak tyto děti dál vzdělávat, aby úspěšně absolvovaly alespoň základní vzdělávání s návazností na střední vzdělávání.
- Problematické jsou neustálé legislativní změny, které nás tlačí do kouta. Kolikrát nevíme, co rodičům a odborníkům odpovědět v souvislosti s tím, jak se mění vedení na ministerstvu.
- Současný ministr řekl, že zreviduje současné vzdělávání, ale i osobně paní Valachová mi řekla, jakým způsobem se bude stavět ke společnému vzdělávání. Jenže ji to semlelo. Ty věci, které šly směrem, kterým šly.
- To bylo tedy jen na okraj, aby bylo v povědomí, že nejsme zvláštní škola, že tu nejsou děti jen s mentálním postižením – pomíjím středně těžké a těžké postižení, vedle mentálního i fyzické...

Ke zřízení MŠ při speciální škole – Již devět let vzděláváme děti v přípravné škole školy základní, zpočátku sociálně znevýhodněné a ještě k tomu školsky nezralé. Podle legislativy už to jsou jen školsky nezralé a od tohoto školního roku mohly být naposledy vzdělávány děti 5leté. Od příštího roku tedy jen děti, které mají odklad a ne děti, které byly školsky nezralé, a rodiče si vyhledali možnost vzdělávání v přípravné třídě.

- To jsme zaregistrovali jako problém, nemohli jsme ten minimální počet 10 dětí sehnat, postrádám existenci speciální třídy v MŠ, tak jsem se dohodl se zřizovatelem a městem, že zřídím MŠ;
- Měli by fungovat dvě oddělení –
  - o První, tam kde probíhá výuka přípravné třídy – předškoláci, na pracovišti Rudná. Tam problém nebude, materiálně i prostorově a personálně jsme připravení na zajištění výchovy dětí, které budou moci v této škole být. Chtěl bych se zaměřit, aby to byly děti se středním a těžkým postižením, případně autisti s poruchou mentálního postižení. I když v rámci inkluze je zařazování dětí namístě, já se tomu nebráním, domnívám se, že je to jedna z možností, kdy si rodiče mohou vybrat, zda bude pro

jejich dítě vhodnější klasická MŠ, nebo ta naše. Personálně tam bude učitelka MŠ se speciální pedagogikou a asistent. Budou zde děti od 3 do 6 let. Ještě je zde v podstatě možnost dalších pedagogických pracovníků.

- Druhé oddělení bude ve Vlčicích, kde je odloučené pracoviště. Tam je situace jiná a komplikovanější ať už ve vzdělávání žáku, tak v předškolní oblasti. Chtěl jsem tam zřídit přípravnou třídu, ale problémem je zajištění svozu. Přesto jsem se rozhodl a mám prostorové, materiální a personální podmínky pro to, aby to tam vzniklo. V součinnosti se zřizovatelem bych děti svážel. Pořídili bychom tam auto, buď zažádám zřizovatele, nebo jinou cestou. Víím, že tam ty děti na MŠ jsou, že by výuka mohla probíhat.
- Minimální počet dětí jsou 4, maximální 6. I co se týče výchovně vzdělávacího procesu, jsou podmínky nastaveny maximálně podpůrně. Můžu manévrovat v počtech dětí dle postižení, pokud tam nebude těžké, ale lehké, může jich tam být více, dokonce 12.
- Vyhláška umožňuje, že děti v odděleních se mohou směšovat podle postižení. Nemusí se dodržovat procento postižení a dle toho se třídy zaměřují. U mateřských školek to není.
- Jsem příznivcem společného vzdělávání. Říkám si jen, podporujme zdravé společné vzdělávání. Nabízíme rodičům možnost, pro ty, kteří hledají a už neví, jakou možnost by mohli vybrat. V tomto regionu se domnívám, že nejsou až takové možnosti pro tyto děti.

Dotazy a komentáře

Kovářová (MŠ Karla Čapka Jeseník) – Autistu máme, nevidím v tom zásadní problém, máme k němu asistentku. Jen chci říct, že je rozdíl, jestli tam je 4-15 dětí, anebo u nás až 28. Potom záleží na zvážení rodičů a druhu postižení nebo problému, protože velká skupina je pro tyto děti náročnější. Nejsem proti inkluzi, ale je důležité zvážit, jestli dítě zvládne velkou skupinu, nebo je lepší alternativa.

ZB: Máme dvě děti s autismem a jsou pětileté, až příští rok přípravnou třídu neotevřou a pokud by je rodiče nechtěli dát do naší školy, musí jít do klasické školky. Tam jde o to, že se to dítě musí řešit individuálně, řekne se autismus, ale to není pro všechny to stejné. Ohledně těch dvou rodičů, ti jsou rozhodnutí, že dítě dají k nám, jsou zvyklé na prostředí. To nastavení počtu dětí hraje velkou roli. Myslím si, že nikdo nikoho nebude nutit k nám děti dát, ale ta možnost tu je.

Od kolegů ze stejného typu škol v kraji víím, že první rok po zřízení neotevřeli třídu, protože rodiče o tom pořádně nevěděli, i když se osvěta dělá, nebo nebyl zájem. Momentálně mají tolik dětí, že je musí odmítat. Jsou to oblasti jako je Šumpersko, kde mají další alternativy, a přesto to všechno je ve speciálních MŠ musí odmítat.

Chtěl bych udělat den nebo týden otevřených dveří, kde by byla možnost se podívat, jak to u nás funguje.

---

3. Zdeňka Blišťanová (místostarostka Jeseníku) – Svazkové školy

- Přišla jsem představit projekt, námět k tomu, jak by možná jednou mohla fungovat na Jesenicku spolupráce mezi školami.
- Ještě jsem se chtěla vrátit k tomu, co jsme se bavili. Někdy má škola pocit, že ví přesně, jak má dítě vzdělávat. Nesmíme však zapomenout, že rodič je zodpovědný za výchovu a vzdělání a za to, zda bude jednou úspěšné. Škola je služba. Ta práce je díky tomu, že tam děti chodí.
- Když jsme se bavili, že u inovativních směrů vzdělávání není zajištěna dostatečná pedagogická kvalifikace, tak to stejné řešíme i na jesenických školách.

- Nebudu se bavit o Jeseníku, který má dostatek žáků, také další školy nemají problém, ale je řada škol na Jesenicku, kde počet žáků postupně klesá a já tam vidím určitou nedostatečnou možnost dát žákům přesné vzdělání, které by v rámci předmětu měli mít.
- Jsou školy s 1. a 2. stupněm, ale na 2. Stupni mají málo žáků a tím i málo učitelů. Každý žák má třeba 13 předmětů, a jestliže je v třídě 10 dětí se 30 hodinami, je na to určen jeden učitel a něco. Když je málo žáků, je málo učitelů, a proto tam musí být učitelé s nesmírným přehledem o všech oborech, ale někdy to tak není.
- Příkladem může být chemie, a protože potřebujeme mít češtináře a zároveň kvalifikovaného chemika jen na 4 hodiny, ředitel si vybere spíš češtináře a chemii bude učit člověk, co ji nemá vystudovanou a nemá k ní třeba ani vztah. Logicky pak ze školy nevyjde žák, který řekne, já půjdu studovat chemickou průmyslovku. Tím jak na Jesenicku klesají počty žáků, nedostatečnost kvalifikace u předmětů může být.
- Svazkové školy zřizuje MŠMT, jde o propojení škol v rámci mikroregionu, mají jedno vedení, ředitelé jsou v pozici vedoucích škol, může to existovat více způsoby. Bud přejíždějí žáci, nebo učitel mezi jednotlivými školami tak, aby odborně žáky připravil.
- Starostové mají pořád vizi, že v obci musí být škola. Bojí se toho, aby o školu nepřišli, přitom víme, že obce dávají až milionové částky na dofinancování škol. V případě svazkové školy by školu dofinancovalo ministerstvo a škola by tak ve vesnici zůstala.
- Děti tak zůstanou na část dne, pak přejedou a pak se vrátí. Rodiče ani nepoznají, že tam nebyly a jely se odborně vzdělat jinam.
- Nejblíže to funguje v Rapotíně (Eva Bicanová, školní autobus na převoz, na vesnici jen první stupeň, mají zařazeny i školky) – *bylo by možné domluvit, že by přijela a o Svazkových školách řekla víc*
- Líbí se mi to proto, že by to bylo zajištění kvalitního výstupu deváťáků. U starostů se to moc nechytlo, tak jsem si říkala, že to zkusím jinde. Do financování obcí je jedna věc, ale to aby tam byli kvalifikovaní učitelé, je věc druhá.
- Nevýhodou je vůbec ustanovení svazkové školy, to, jak by to mělo fungovat, ale jakmile jsou dány pravomoci, jede to dál

Dotazy a komentáře:

Filip Kania: Dobře, podívejme se ale na demografický vývoj, dříve nebo později nebude dostatek žáků, proč rovnou neříct, nejde to dál udržet, půjdete do sousední školy, která má na to kapacitu. Děti budou jezdit školním autobusem. Účel by se splnil. Podle mě jde o milionové částky, protože se bojíme říct obcím, že tato situace nastane.

Zdeňka Blišťanová: Žádný starosta školu nezruší, protože už by ho nikdo nezvolil. Tou školou vesnice žije a zapříčinilo by to vylidnění obce ještě dřív. Obec je jedním kritériem pro přistěhování. Rodiny se rozhodují i podle škol. Věřím, že se rodiny budou aktivně. Lidi se budou snažit vracet.

Věra Ingrová – Do Vápenné se tím, že otevřela prostor, nastěhovalo několik rodin, rodiny z Brna, které zakoupili nemovitost, počítají, že jejich děti to v tomto systému dočhdí.

Zdeňka Blišťanová

- Ještě jsem se chtěla vrátit k minulému tématu - vysoká škola v Nyse (<http://www.universitynysa.cn/>).
  - Uskuteční se den otevřených dveří pro lidi z Jesenicka – 26. ledna od 9 hodin
  - Jsou tady dvě linie, jedna pro podnikatele, kteří chtějí stážisty a dále pro studenty středních škol
  - Nabízí zajímavé obory, restaurátorství, možnost dálkového studia (40 km)
-

4. Jolana Janišová, výživová poradkyně - Vzdělávací program pro učitele a vedoucí jídelen

- Absolvovala jsem školu výživových poradců v Brně.
- Za posledních 50 let se kvalita stravy hnula a je to k hlubokému zamyšlení. Jak se podíváme na nové nemoci, diagnózy dětí i nás. Patří to k životnímu stylu. Součástí je psychická pohoda a vyrovnanost. Velkou úlohu hraje pohyb.
- Díky této skutečnosti jsme se s oddělením školství města Jeseník domluvili, že připravíme speciální vzdělávací program pro učitele a vedoucí jídelen, který bude zaměřen na principy zdravého stravování – uvědomění si změny kvality potravin a dopadu na fungování v životě.
- Záleží také na přijetí vlivu prostředí, kde žijeme, ale bohužel mám pocit, že jsme toho plně nevyužili, že máme velké rezervy.
- Jde o zohlednění našich vztahů, mezilidských, vztahu sám k sobě, k jídlu.
- Znalost o našich biorytmech, znalosti o výživě, možnosti nákupu lokálních potravin. To je dle mě hodně důležité, jsou tady nevyužití možnosti, ráda bych tohle podpořila. Nebo bych navedla lidi, aby se zabývali touto možností.
- Kvalita vaření. Hodnota vhodné skladby jídla, pitný režim a kurzy vaření dle zájmu.

Iva Peitlová (odbor školství) – domluvili jsme se, že připravíme vzdělávací program pro učitele, kteří učí vaření na školách a oslovíme mateřské a základní školy, pokud budou mít zájem se zúčastnit. Je to domluvené tak, že bychom to zafinancovali a kurzy by byly umožněny zdarma. Děláme to proto, aby se to dostalo přes učitele k dětem

Leona Steigerová: Pamlsková vyhláška vyhnala děti do obchůdku, kde si stejně kupují kofoly. Nebyl to žádný bonus. V rámci projektu, jak budete spolupracovat s vývařovnou na Emku? Budete to schopni ovlivnit?

JJ: Pomocná ruka je nabízená pomocná, ale není to nic, co je přikázané. Pokud bude zájem, bude se to rozvíjet dál v nějaké spolupráci a to do míry, jakou bude program nabízet.

---

5. Kateřina Macháčková - Lesní klub Chaloupka

Jsme lesní klub na Jesenicku, říkáme tomu lesní školka, ale v této době nemáme možnost této nálepky dosáhnout, takže jsme v podstatě kroužek pro děti.

- Fungujeme teď třetí září, postupně se rozvíjíme, vyvíjíme. Děláme klasické aktivity, jen v jiném prostředí, u lázní v Jeseníku. Není to tak, že by chodili do stejné školky, kde by se jen měnila výzdoba. Fungujeme v přírodě, reagujeme na to prostředí.

- Trávíme veškerý čas venku, ale nedistancujeme se od předškolního vzdělávání. Snažíme se ho poskytovat tak jako klasické školky.
- Nejsme státem zřízená školka. Lesní kluby mají šanci stát se státem registrovanou školkou, na to my bohužel zatím nedosahujeme. Hlavním důvodem je financování, kdy jsme odkázáni na školkovné od rodičů, od nichž jde výplata průvodcům, pedagogům a není dostatečná tak, abychom se mohli na plnou míru vyrovnat školcům.
- Fungujeme tři dny v týdnu, nemůžeme si zatím dovolit pět dnů - většina rodičů z Jesenicka by si nemohla dovolit platit školkovné za více než tři dny v týdnu, což nás limituje, podmínkou získání statutu registrované lesní školky je fungování pět dnů v týdnu.
- Teď máme dětí 15 a máme zaměstnané dva průvodce, nejsme jediný případ v republice, lesních klubů je asi 130. Jen 25 jich bylo schopno požádat o registraci od MŠMT.
- Proč o tom mluvím. Lidé o lesní školce nevědí. Pokud řeknu, že pracuji v lesní školce, tak si lidí myslí, že sázím stromky a nechápu, proč dělám s dětmi.
- Budu ráda, když se bude šířit informace, že je lesní školka tady a že rodiče nás mohou kontaktovat.
- Nejsme jen v lese, chodíme do DUHY, do divadla, snažíme se mít to vzdělání co nejpestřejší.

Dotazy a komentáře

p. Fačevicová: Jak zajišťujete stravování?

KM: V současnosti to většina školek řeší tak, že si dopolední a odpolední svačiny nosí děti z domu. Obědy nám vozí rodiče, kteří se střídají a vaří. Když už je školka registrovaná, je povinností mít jídlo. Nicméně my nemáme školku přístupnou autem, takže představa, že nám catering vozí jídlo je nereálná. Je to jeden problém, který se řeší.

Farková (MŠ Jiráskova): Nejsem proti alternativám, ale někdy mě mrzí, že se zatracuje klasická práce v mateřské škole. V každé školce je možnost pobývat maximum času venku v přírodě a dělat veškeré činnosti venku. Pokud jsem tam pracovala já, skutečně jsme činnosti přenášeli ven, ať se to týkalo tělesného pohybu, výtvarky, rozvíjení poznání. Jídlo se dávalo ven. Děti měly možnost jít ven a tvořit si, jak si představovaly. Naše děti věděly, že na jaře přiletěli ptáci, kdy odlétají, kde se shromažďují, chodilo se k řekám. Myslím si, že to není tak hrozné, jak se mluví. Opravdu záleží na každém vedení školy, jak to přizpůsobí. Tím bráním tu čest učitelství klasického mateřského školství.

KM: Jde o to, o čem mluvil pan Bílek. Spektrum dětí a rodičů je obrovské a někteří rodiče vyžadují speciální školku, protože mají ty potřeby. Vůbec nechci říkat, že každá školka by měla být lesní, nebo že děti nejsou dostatečně venku. Prostě jsou v dnešní době různé možnosti.

Naše školka nemá jen atribut toho, že jsme lesní, ale výhodou je, že skupiny dětí jsou malé. Máme 15 dětí, ale denně jich tam je 12, což je rozdíl. Některý rodič si za takovou věc připlatí, že je tam individuální péče. Můžeme si domluvit volnější aktivity. Nejde jen o to, že jsme venku. Používáme prvky volné hry, alternativní směry waldorfské školy. To, že dítě umí pojmenovat ptáka nebo strom, je často příliš nadsazené. Naše děti to neumí, ale mají k tomu vztah, k tomu místu. Vědí, že za určitý strom se mohou jít schovat, když potřebují. Myslím, že o to dnes jde. Lidem často chybí vztah k přírodě...

Další příspěvky

Jaromír Laner, Lesy ČR - Lesní pedagogika

Nabízíme možnost programu O lese učit v lese.

Ono učení o lese je trochu boj, neboť ekologie, že se stromy kácí zbytečně, apod.

My učíme o celém životě lesa a děti tak pochopí, že i les se musí kácet, že nejde ho nechat stát do nekonečna, že kůrvec je jednou přírodní živél, co se sem dostal, a je aktuálně třeba rozmnožen.

Kdysi jsme služby nabídli školám a prakticky žádná neprojevila zájem, jestli přišel jeden učitel.

Je to služba bezplatná, jen je potřeba se domluvit s lesním pedagogem. Funguje to už desetiletí. Kdo tím prošel, byl spokojen.

Obrátit se můžete na - **Lesní správa Jeseník, Ing. Filip Beneš**

Někteří naši pedagogové chodí do DUHY, služeb využívá škola v Bělé

Lesní pedagogiku dále doporučila paní ředitelka školy při PLL Eliška Ježková (Byli jsme moc spokojení, službu jsme před pár lety využili v rámci environmentálního programu) a paní Fačevicová (My to využíváme na táborech, děláme s lesními pedagogy výlety, i když nejsme klasické školství. Doporučuji.)

Martina Seidlerová – Sudetikus, z.s.

- Na rok 2018 máme naplánovány termíny farmářských trhů (3. pátek v měsíci, duben – listopad), kde mohou lidé nakoupit kvalitní jídlo pro své děti. Také se budou konat slavnosti – Velikonoční, Sousedská, Kejklířská a Dýňová. Tyto slavnosti slouží jak jako místo ke koupi lokálních produktů, tak také jako veřejná platforma, kde školy a školky mohou předvést ostatním, co jejich děti umí, přímo na pódiu na Masarykově náměstí. Zapojit se může ale kdokoliv, kdo by chtěl něco prezentovat. Prosím, kontaktujte mě v případě zájmu. (www.sudetikus.cz).

- Vysoká účast na dnešním Ranním klubu ukazuje, že je téma školství třeba nadále rozvíjet dále se setkávat. Lidé, kteří chodí do zaměstnání, by rádi přišli, ale nemohou v ranní hodiny. Odpoledne je klub prozatím nemožné zorganizovat, protože pracuji jako lektorka a pracuji každý den mezi 15 – 19h. Jsem ale nahraditelná. Pokud by někdo měl zájem vést kluby odpoledne, je tady možnost, nabízím zkušenosti, pomoc a spolupráci, ať se kdokoliv ozve.

- Další pravidelná setkání ohledně tématu základního školství pořádá ZŠ Jeseník.

- Sdílejte tento zápis s těmi, kteří se o téma zajímají. Je také možné diskutovat na Facebooku (www.facebook.cz/ranniklub), nebo poslat dotazy na email ranniklub@gmail.com.

Zápis zpracovala: Bc. Markéta Turková

Příští Ranní klub: 7. 2. 2018. Téma bude upřesněno na stránkách spolku Sudetikus v sekci o Ranních klubech. Své návrhy mi pište. Zatím přemýšlím o tématu středního školství nebo dopravy na Jesenícku. Těším se na setkání příště i na Vaše dotazy a komentáře.